

Besideći, u goru unidosce;
U gori ih je nocza prifatila:
Al govori Zar serbski Stevane:
Ah svatovi, draga bracio moja,
Ko bi svate iz gore izveo,
Zar ce njega darovati liepo. —
Istaće se zerni Bugarina:
Jeli testir izvodit svatove? —
Testir tebi, koliko ti drago —
On zagherće divan-kabanizu:
Sjenu iz sedla tri kamena draga,
Ter se vidi na sve boxie strane.
Zora sjenu: u Legjan' dogiosce:
Svi Veziri na vratim' bubaju,
Da otvore od Legjana vrata:
Al im nece niko da otvori.
Istaće se zerni Bugarina:
Je li testir otvoriti vrata? —
Testir tebi, koliko ti drago —
On podvicknu tanko glasovito:
Da ti Boga, od Legjana bane,
Otvorimi od Legjana vrata.
Ako 'l mi ih otvoriti necesc,
Da ti znadesc, od Legjana bane,
Kakvog imam ja dobroga vranza!
Ako li ga malo ponaljutih,
Bedem ciu ti grada priskočiti,
Uzeciu te za sjedu bradu,
Vuci ciu te po Legjanu gradu,
Vas ciu Legjan' s' tobom omlatiti. —
U tom junak tako besideći,
Sama mu se otvorisce vrata.
Ugju u grad ghizdavi svatovi:
Svim svatovim kogne izprimasce:
Na Bugara i ne gleda niko.
Sve svatove u dvor uvedosce:
Siedosce svati da blaguju,
A Bugara primalenom dizom:
Diza njega čorbom poljevaju;
Za to junak aje i ne aje.
Za tim malo vrieme pristanulo,
Poskočise na noghe lagane,
Ter on ode mladom sieć-basci: